

ning af Hensigten med disse Præmier rigtig, saa tror jeg ikke, at det er rigtigt, naar man nu gaar til at præmiere Jordbrug, som mere have Karakter af Boelssteder, Jordbrug, som om de end ikke omfatte noget betydeligt Areal, dog frembyde ret gode, økonomiske Villkaar, saa at de Paagjældende, uagtet de, naar man lægger Grændsen af 1 Td. Hartkorn til Grund, kunne komme ind under Begrebet Husmænd, i Virkeligheden ikke ere Husmænd. Ligeledes har jeg set Exempel paa, at Skolelærere have været blandt Ansøgerne og konkurreret om Præmier med smaa fattige Husmænd, hvis eneste Driftskapital er deres to Arme. Jeg synes, at Konkurrencen er her saa ulige, at saadanne Folk ikke burde stilles jævnsides. Naar jeg siger dette, maa jeg dog med Hensyn til Skolelærerne tilføie, at det er mig en Tilfredsstillelse at kunne sige, at jeg blandt deres Jordbrug har fundet nogle af de hyppigste, jeg har havt Leilighed til at se i den temmelig store Kreds, jeg bereiser. Men det forekommer mig, at de burde netop paa Grund af det Exempel, de give, paastjønnes og opmuntres ad anden Vej end ved Præmier, hvis Niemed oprindelig var et andet. Dernæst kan jeg ikke forstaa den Tanke, som er lagt til Grund for den Hensigt, der er gjort i det andet Thing, naar den udtaler sig mod at benytte Landbosforeningerne til at uddele disse Præmier. Jeg fatter ikke rigtigt, hvilken Autoritet man tænker sig skulde være mere kaldet, eller, jeg vil sige, selvskreven til at besørge det end netop Landbosforeningerne. Jeg tror ikke, at der kan være Tale om, at enten Amtsraadene eller Sogneraadene skulde enten kunne eller være villige til at overtage Uddelingen, saa at jeg synes, at det er fuldkommen rigtigt og naturligt at benytte Landbosforeningerne dertil, og det er visselig et saa besværligt Arbejde, at, naar der ikke er Interesse for Sagen, er det Noget, man naturligvis vil sætte megen Pris paa at blive fritagen for. Jeg kan ikke tro, at der er andre Midler for Haanden til at uddele Præmierne end netop at benytte Landbosforeningerne. Min Hensigt til den ærede Minister skulde gaa ud paa, om der ikke, hvis han finder, at min Betragtning staar i Samklang med Forudsætningen for den oprindelige Bevilling, kunde udarbejdes til Veiledning for Landbosforeningerne en bestemt Begrændsning af Betingelserne. Dernæst tror jeg ogsaa, at det f. Ex. med Hensyn til Gjænerholdelsen af Præmie, naar en Mand først har været præmieret een eller to Gange, er noget tvivlsomt, om man kan sige, at den Mand har Krav paa at blive præmieret atter og atter

— jeg vil ikke sige for de samme Arbejder, men for Fortsættelsen af den samme Slags Forbedringer. Det tror jeg ikke. Jeg tror, at Præmien virker lige saa meget og fuldt saa meget til virkelig at anspore og til Opmuntring og Styrkelse af de gode Bestræbelser hos de Vedkommende for at rive sig bort fra den gamle Skendrian, som de egentlig virke ved at gives til de store fremragende Exempler, skjøndt jeg er enig i, at disse maa paastjønnes og belønnes; men desværre er der saa saa af dem, der svare til Forventningerne. Paa den anden Side vil jeg sige ganske i Almindelighed, at efter den Erfaring, jeg har gjort om Udbyttet af den lille Bevilling, som, efter sit Formaal er meget lille og beskedent, har den gjort en stor Nytte og stabt stor Velsignelse, idet den, som jeg antager, i sin store Almindelighed er bleven anvendt med Omhu og Hensigttagen. Naar man ser de store Arealer, ligefremme Orkener, værdiløse, raa Egne, som i en væsentlig Grad ere komne under Kultur, og nu afgive mangt et smukt Jordbrug og en uafhængig Eksistens for en Familie, som ellers, naar den ikke havde kastet sig over det og ikke havde faaet denne Veiledning, vilde have været henvist til at ernære sig af Dagleiararbejde, og tidligere eller senere vilde være falden Kommunen til Byrde, tror jeg, man maa erkjende, at der for disse ringe Midler paa denne Konto har været en velsignelsesrig og heldig Anvendelse. De ere godt udgivne, og jeg skulde derfor med Glæde have set, om man havde forhøiet denne Bevilling. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Griffenp: Den lille Bemærkning, som fremkom fra det ærede kongevalgte Medlem, giver mig Anledning til at sige et Par Ord. Det er ikke min Mening at tage nogenstahelt Del i Debatten under denne Behandling af Finansloven. Jeg er fuldstændig enig med den Betragtning, som vore ærede Udvælgelsesmedlemmer have gjort gjældende i den Smule Betænkning, som foreligger. Det synes, som om ogsaa den ærede Ordfører vil gaa nogenlunde let over Forhandlingen. Jeg var glad ved at høre disse Betragtninger, som fremkom fra den ærede Taler, disse Udtalelser staa for mig som gyldne Ord i denne Sag til Klaring ude blandt Befolkningen desangaaende. Jeg tror, at det gjør godt, at det netop er kommet frem fra dette ærede Medlem, som har spillet en stor Rolle i dette Spørgsmaal. Det var jo vist ogsaa paa hans Opfordring, at den Kommission blev nedsat til Underøgelse og Klaring af dette Spørgsmaal. Altsaa, det er lagt til Rette,